

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	17.00 Bibliaóra
Kedd	15.00 7-8 osztályos ifjúsági közösség
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Csütörtök	19.30 Kezdő katekumen
Péntek	14.00 Szent Teréz lány-kör (5-7. osztály)
	18.00 Gimnazista és egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

1. A héten pénteken, január 6-án nem lesz elsöpéntek, mert ezt felülírja **Vízkereszt parancsolt ünnepe**. Szentmisék reggel 7 és 18 órakor lesznek a templomban. Mivel Karácsonykor előtt külön is meglátogattuk a betegeinket, így legközelebb csak februárban megyünk hozzájuk.
2. Jövő vasárnap (Urunk megkeresztelésével) befejeződik a karácsonyi időszak, s **kezdetét veszi az évközi, „farsangi” idő**.
3. **Február 1-én, szerdán este indul plébániánkon a jegyesoktatás**, vagyis a felkészülés a házasság szentségére. Próbáljuk magunkat ebben egy kicsit aktivizálni, nézzünk szét környezetünkben, hogy kik szeretnének majd az idei évben házasságot kötni, s szóljunk nekik.
4. **Istentől áldott, békés, boldog új évet kívánunk mindenkinek!**

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. január 1. X. évf. 1. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Szűz Mária, Isten anyja – Újévi szentmise

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, de a sötétség azt föl nem fogta. Volt egy ember, akit Isten küldött, János volt a neve. Tanúskodni jött, hogy tanúskodjék a világosságról, s mindenki higgynen általa. Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról. Az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött. A világban volt, a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek az ő nevében, akik nem a vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek. Az Ige testté lett, és köztünk lakott, és mi láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttének dicsőségét, aki telve volt kegyelemmel és igazsággal. János tanúságot tesz róla, és hirdeti: „Ő az, akiről ezt mondtam: Aki utánam jön, megelőz engem, mert előbb volt, mint én.” Mi mindnyájan az ő teljességéből merítettünk kegyelemből kegyelmet. Mert a törvényt Mózes által kaptuk, a

kegyelem és az igazság pedig Jézus Krisztus által valósult meg. Istent soha senki nem látta: az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.

Útravaló

Jézus Názáretben eltöltött 30 csendes évében sokszor csak ürességet, jelentéktelenséget, félelmetes jelzésnélküliséget látunk. Az a tény, hogy ő is élte a korabeli zsidók teljesen hétköznapi életét, majd pedig egyszer csak Isten tekintélyével lépett fel, a keresztény hit egyik legnagyobb kihívásával állunk szemben. Ezt az úrt az ember megpróbálja kitölteni, fantáziájával kiszínezni. Könnyen beláthatjuk, hogy mindenki ösztönösen fél a kicsinységtől, a hétköznapiságtól, a csendtől, az egyszerűségtől. Sokszor egész vallásos életszemléletünk hamis – azt gondoljuk, hogy valami nagy dolgot kell tennünk, valami fontosat kell életünk során véghezvinnünk. Názáret arra tanít, hogy végső soron Isten nem azt várja, hogy nagy műveket alkossunk, vagy érte szenvedjünk (bár ez hozzátartozik), hanem egyszerűen szentek legyünk. Nem jó emberek, nem becsületes polgárok vagy feddhetetlen jellemek legyünk, hanem Szentek!

Newman bíborost kérdezték egyszer, hogy miben áll az életszentség. Ezt válaszolta: „Ne maradj ágyban, amikor érkezett a felkelés ideje, pontosan fekdj le. Végezd el kötelező imáidat, élj Isten jelenlétében egész nap és légy vidám! Csak egy nap az élet: ébredéstől az elalvásig. A mai napon kell felismernem az Úr látogatását, a jót megtennem és a bűnt elkerülnöm.” A „majd holnap megteszem” lelkesége sehová sem vezet, legyünk bátrak megtenni még ma, ami az Isten akarata!

Az élet igéje januárban

„Valóban, Krisztus szeretete indít minket” (vö. 2Kor 5,14-20)

„Egy fárasztó nap után végre hazaértem. Tévészés közben az öcsém kivette a kezemből a távirányítót. Nagyon dühös lettem, de aztán megnyugodtam, és hagytam, hogy ő nézze a tévét.” „Apukám beszélt hozzám, én pedig csúnyán válaszoltam neki. Ránéztem, és láttam, hogy megbántódott. Bocsánatot kértem, és megbocsátott.”

Egy római iskola ötödik osztályos tanulói mesélték ezeket a tapasztalatokat az élet igéjével kapcsolatban. Talán nem látunk közvetlen összefüggést a tapasztalatok és az élet igéje között, amit abban a hónapban éltek, de láthatjuk a gyümölcsét, a megélt evangélium ugyanis szeretetre indít. Bármelyik igét próbáljuk élni, a hatása mindig ugyanaz: megváltoztatja az életünket, lelkünkre köti, hogy figyeljünk arra, mire van szüksége a másik embernek, és arra készítet, legyünk testvéreink szolgálatára. Nem is lehet ez másképp, mert ha befogadjuk és megéljük az igét, akkor Jézus születik meg bennünk, és segít úgy cselekednünk, ahogy Ő. Erre gondolt Pál, amikor a korintusiakhoz fordult ezekkel a szavakkal.

Az apostol mélyen megtapasztalta Jézus jelenlétét, ennek készítésére hirdette az evangéliumot és munkálkodott az általa látogatott közösségek egységén. Megtapasztalta Jézus szeretetét és üdvösségét, és oly mélyen behatolt az életébe, hogy soha senki és semmi el nem választhatta tőle. Már nem Pál élt, hanem Jézus élt benne. Az a tudat, hogy az Úr annyira szerette őt, hogy életét adta érte, lenyűgöző volt, nem hagyta nyugodni, hanem feltartóztathatatlan erővel arra készítette, ő is így cselekedjen, ugyanilyen szeretettel.